

MARKS

maandblad van de nvsh werkgroep
JEUGD - EMANCIPATIE

f275

Kolofon

NIKS 5e jaargang

Uitgave van de
LANDELIJKE WERKGROEP
JEUGDEMANCIPATIE van de
Nederlandse Vereniging
voor Seksuele
Hervorming (NVSH).

Verschijnt 10 x per jaar.

REDAKTIE EN ADMINISTRATIE

Postbus 6614
3002 AP Rotterdam

REDAKTIELEDEN

Bob Ferguson
Gorrit Goslinga
Jim Schilder
Paul Valois

ABONNEMENTEN

Verzending als drukwerk:
f 26,- per jaar.

In gesloten enveloppe:
f 35,- per jaar.

Een abonnement kan elke
maand ingaan.

Opzeggen voor 1 januari.

LOSSE NUMMERS

f 2,75

Inclusief porto: f 4,50

Oude jaargangen: f 1,50
per nummer, exclusief porto
en voor zover voorradig.

BETALING

Postrekening 3436887
t.n.v. NVSH-LWGJ, Rotterdam

ADVERTENTIES

Hele pagina: f 65,-

Halve: f 35,- ; Kwart: f 20,-
excl. evt. opmaakkosten.

Per regel: f 0,60 (1 kolom)
Advertenties die afbreuk
doen aan de beoogde functie
van het blad worden niet
opgenomen.

OVERNAME ARTIKELEN

Alleen met schriftelijke
toestemming van de redactie.

DRUK Hubra, Eindhoven

adressen

NVSH-algemeen

NVSH-Verenigingskantoor
Postbus 64
2501 CB Den Haag
070-46 97 09
TELEFONISCHE HULPDIENST
070-60 00 10

NVSH-LWG

Landelijke werkgroep
JEUGDEMANCIPATIE
(NVSH-LWGJ) Postbus 132
5240 AC Rosmalen

Afdelingswerkgroepen

AMSTERDAM Blauwburgwal 7-9
DEVENTER Postbus 692
EINDHOVEN Postbus 440
GRONINGEN Postbus 1387
DEN HAAG

Groot Hertoginnelaan 203
MAASTRICHT Rechtstraat 20
NIJMEGEN Postbus 6728
ROTTERDAM Kon. Emmaplein 1
TILBURG Postbus 1251
UTRECHT

Wittevrouwensingel 100
VENLO Postbus 635
ZAANDAM Ringweg 262
Inlichtingen over
voorlichting: 073-412953

Overige kontaktadressen

BERGEN OP ZOOM Postbus 663
BREDA Postbus 3773
DEN BOSCH Postbus 833
HOOGEVEEN Postbus 442
LEIDEN
B. Füss, Postbus 136
TIEL St. Agnietenstr. 19
ZOETERMEER Postbus 128

Komitee Kindervuist

KINDERVUIST Postbus 225 DOORN

Kindertelefoons

AMSTERDAM 020-224455
EINDHOVEN 040-451818
040-444411
ENSCHEDÉ
(meisjestelef.) 053-303578
GRONINGEN 050-141010
HEERLEN 045-722233
ROTTERDAM 010-224455
UTRECHT 030-522500
(meisjestelef.) 030-322020
VENLO 077-48888

inhoud

No.3 maart 1981

- Het gezamenlijk commentaar van negen organisaties op het Melai-rapport werd in ontvangst genomen door de 2e KAMERCOMMISSIE voor justitie. Jos Spetter bericht hiernaast op pagina **3**
- MET JONGETJES VAN ELF KUN JE GEEN TEHUIS GAAN BEZETTEN. Daarom koos de Belangenvereniging Minderjarigen onwennig voor de lange weg van overleg. Gorrit Goslinga praatte met BM-ers en bewoners. Vanaf p. **4**
- ZIJN MEISJES AKTIEVER dan jongens bij het opdoen van seksuele ervaringen? Edward Brongersma belicht een Oostenrijks onderzoek op pag. **8**
- Al hanteert men nog zo'n moderne leer methode, ouders wensen GEEN PEDOFIEL VOOR DE KLAS. Bob Ferguson over een beroepsverbod op bladzij. **9**
- Kleuters, zelfs baby's zijn KINDEREN VAN DE REKENING in staten waar de mensenrechten worden vertrapt. Enkele voorbeelden uit een rapport van Amnesty International. **10**
- GESNEDEN KOEK, de rubriek over akties, vergaderingen en organisaties, op pagina **11**
- Onze culturele rubrieken, LEESDIS en BLIKVOER, vanaf **12**
- Geen SNOEPGOED ditmaal, wel PLAKPLEK en AGENDA op **15**

Medewerkers aan dit nummer:
Edward Brongersma, Theo Gerritsen, Jan de Jong, Hans de Lange, Margreet Onrust, Willem Oosterling, Ton Reijnders, Charlie Smit, Jos Spetter en Theo Udenha.

Omslag: Peter Geul
Basisopmaak: Peter Geul en Jim Schilder

NIKS

ZEDENWET bij kamercommissie in discussie

WOENSDAG 18 FEBRUARI IS HET GEZAMENLIJK COMMENTAAR OP HET EINDRAPPORT VAN DE COMMISSIE-MELAI AANGEBODEN AAN DE VASTE TWEDE-KAMERCOMMISSIE VAN JUSTITIE. NAAST JAN SCHUIJER EN IK, NAMENS DE LANDELIJKE WERKGROEP JEUGD-EMANCIPATIE, WAREN OOK HET HUMANISTISCH VERBOND, DE COORNHERTLIGA, PSVG, COC, BM EN VSO IN DE DELEGATIE VERTEGENWOORDIGD.

JOS SPETTER

Welkom

Nadat wij ons door een demonstratie Limburgers geworsteld hadden, werden we door de griffier binnengenoemd. We werden ontvangen in een mooi vertrek dat vol stond met zeer geleerde boeken. Een indrukwekkende omgeving!

Een delegatie van de kamercommissie heette ons bij monde van haar voorzitter, mevrouw Kappeyne van de Coppello, welkom. Daarna kreeg Rob Tielman onze delegatieleider en voorzitter van het Humanistisch Verbond, het woord. Hij hield een korte inleiding, waarin hij de strekking van ons commentaar uit de doeken deed. Daarna kreeg de kamercommissie de gelegenheid tot het stellen van vragen.

Kamerlid Roethof van de PvdA zat ermee dat zijns inziens de ontwikkeling naar meer openheid rond seksualiteit teruggedraaid dreigt te worden. Verkrachting binnen het huwelijk moet strafbaar worden, de akties van vrouwen tegen porno. De winst die door openheid geboekt was zou je op zo'n manier weer inleveren, verwoordde Roethof zijn onrust. Roethof vroeg zich af of een rechter wel de juiste instantie is bij verkrachting binnen een langdurend huwelijk.

De passage in het gezamenlijk commentaar over verkrachting, vond hij onvoldoende overdacht.

Vrijheid

Het pleidooi voor het terugdringen van de rol van het strafrecht bij seksuele contacten van en met minderjarigen, vond hij niet terug

Foto: Bernard de Welff, SEK.

Rob Tielman overhandigt het commentaar aan Annelien Kappeyne. Verder aan de tafel de kamerleden, Roethof, Kosto, Kerckhofs (griffier), van Dam, Buikema en Van der Burg.

waar het ging over pornografie en verkrachting. Tielman antwoordde dat politici natuurlijk rekening moeten houden met gevoelens maar ook wetenschappelijk onderzoek in hun besluitvorming moeten betrekken. Tielman was het ermee eens dat de dingen niet te snel in de verbodsfeer getrokken moeten worden. "Je mag echter vrijheid ook niet als onbegrensde vrijheid opvatten. Het is juist in het belang van die vrijheid dat er grenzen gesteld worden."

Truus van Bueren van het COC had jaar aanvullingen op. Ze sprak zich uit tegen het instellen van allerlei verboden, ook voor pedofili. Ze wil eerder de voorlichting stimuleren. Er moet naar gestreefd worden dat vrouwen niet meer tot object gemaakt worden. En, zei ze met nadruk, vrouwen die strijden tegen porno, strijden tegen de onderdrukking en tegen het machtsmisbruik ten koste van vrouwen, niet tegen seksualiteit op zich.

Belang

De CDA-er Van Dam stelde de -onvermijdelijke- vraag of het belang van het kind zo niet teveel in het geding is. Dick de Groot van de PSVG reageerde: natuurlijk staat het belang van het kind voorop. Maar straf is niet altijd in het belang van het kind. Het kind heeft toch ook recht op zelfbeschikking. Bovendien moet er onderscheid gemaakt worden tussen handelingen die ongewenst en handelingen die strafwaardig zijn.

Publiek

VVD-kamerlid Kappeyne van Coppello vroeg zich af of het sowieso mogelijk is het grote publiek het belang te laten inzien van een wetswijziging zoals die in het gezamenlijk commentaar voorgesteld wordt. En, liet ze er op volgen, zou de afstand tussen de nieuwe wet en de publieke opinie dan niet erg groot worden?

Rob Tielman betoogde dat het voor een wetswijziging dan wel nodig is om een breed maatschappelijk draagvlak te hebben. Maar dat hoeft geen meerderheid te zijn. Dat is in 1971 ook gebeurd met artikel 248bis, argumenteerde hij. Daar heeft niemand nu meer problemen mee.

Slotwoord

Jan Schuijjer kreeg tot slot het woord. Hij wreef de kamercommissie onder de neus, dat wat het 'belang van het kind' heet, steeds verschillend wordt ingevuld.

Er zal een afweging gemaakt moeten worden. Aan de ene kant staat het recht van het kind, en aan de andere kant het bieden van een zo groot mogelijke bescherming. Er zal een grens getrokken moeten worden, betoogde hij. En wel daar waar niet meer duidelijk is waar het kind zelf kan beslissen.

Op het moment dat het duidelijk is dat het kind instemt (weet wat het wil) moet het voordeel van de twijfel aan het kind gegeven worden. We moeten ervoor zorgen strafrechtelijke en opvoedkundige problemen uit elkaar te halen, besloot Jan.

Drea (BM):

"Met jongetjes van elf kun je geen tehuis gaan bezetten"

GORRIT GOSLINGA

Zo op het eerste gezicht is de Schut geen onaangenaam oord om te wonen. Midden in de bossen, even buiten het dorp Doorn, staat het complex van twee hoofdgebouwen en vijf huizen, die elk zo'n tien jongens herbergen en vogelnamen dragen: Reiger, Ibis, Kraan, Pelikaan en Flamingo. In een van de hoofdgebouwen verblijven de jongens die in observatie zitten. De anderen komen er hoofdzakelijk om te eten en om naar school te gaan. Op deze ZMOK (Zeer Moeilijk Opvoedbare Kinderen)-school zitten behalve de grote meerderheid van de bewoners ook kinderen van buitenaf. Verder omvat het terrein veel speelruimte en een flink voetbalveld. Omdat de Schut een van de weinige observatietehuizen voor jongere kinderen is, zitten de bewoners vaak erg ver van huis af.

Foto's bij dit artikel: Peter Geul

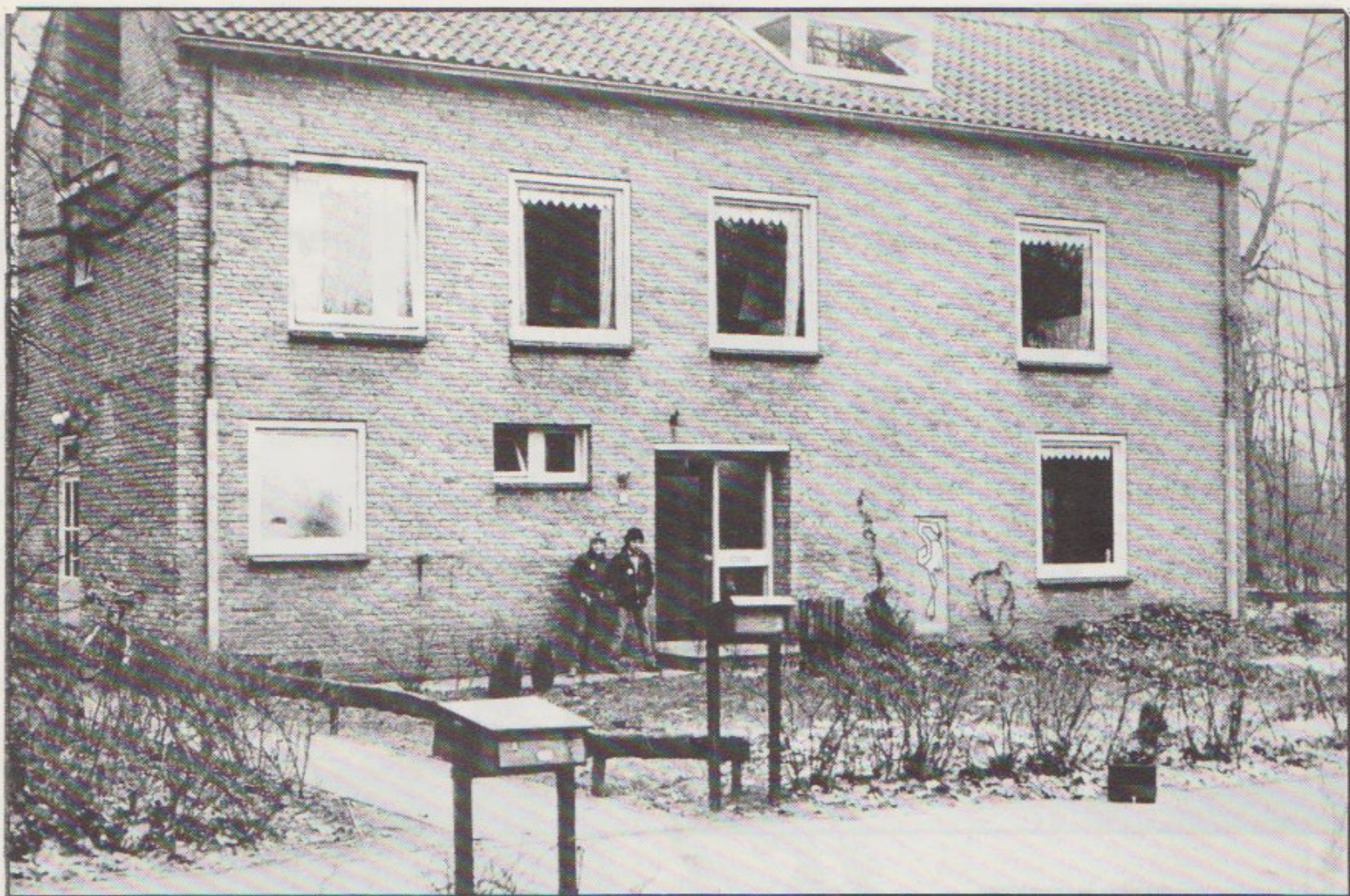
Weglopers

In het voorjaar van 1980 ontstonden er flinke problemen in de Schut. Dat merkten de BM-mensen aan de reakties, de opgewonden verhalen bij hun rondgang langs de groepen. In het begin van het jaar was de BM officieel erkend als vakbond van de bewoners, zodat zij tot alle kindertehuizen, met uitzondering van de ge-

Berry, Nico en Drea voor de BM-kelder.

De Utrechtse heuvelrug herbergt, naast sanatoria en conferentie-oorden, tal van kindertehuizen. Verscholen tussen de glooiende bospartijen bieden ze ruimte, rust en voorzover mogelijk gezonde lucht aan kinderen die - om welke reden dan ook - niet bij hun ouders of bij pleegouders kunnen wonen. Nederland telt zo'n tienduizend tehuis kinderen, en al tien jaar is de Belangenvereniging Minderjarigen (BM) hun vakbond. In het tehuis waar dit verhaal over gaat wonen er vijftig, allemaal jongens tussen de zes en veertien jaar. In het "pedagogisch observatie- en behandelingscentrum De Schutsluis", voor de bewoners kortweg "de Schut", neemt de BM sinds een half jaar deel aan een opmerkelijk experiment: een projectgroep om tot een betere leefsituatie te komen. Gorrit Goslinga interviewde twee bewoners, Nico (13) en Berry (14), en de BM-vertegenwoordigers in het project, Drea en Ineke.

Nico en Berry wonen in „de Flamingo“.

sloten rijksinrichtingen, moest worden toegelaten. De bewoners ontdekten dat ze bij de BM'ers hun ei kwijt konden. Weglopers gingen in het vervolg naar de werfkelder van de BM aan de Utrechtse Oudegracht. Op den duur, vertelt Drea, zaten er elke avond wel vijf tot tien, en eenmaal zelfs vijftien tegelijk. Dat is tamelijk veel op een tehuis met vijftig bewoners. Uit de klachten bleek dat er zoveel fout zat dat de BM tot aktie zou moeten overgaan. In de regel houdt dat in; de klachten met de bewoners omzetten in een programma met direkte eisen en dan aktievoeren. "Het is doorgaans niet de weg van de BM om via overlegsituaties tot resultaten te komen", stelt Drea, "maar met jongetjes van elf kun je geen tehuis gaan bezetten."

Projektgroep

Als ik vraag wat er een half jaar geleden mis was, vertelt Nico onmiddellijk dat er toen geslagen werd, en dat er jongens voor

straf zonder eten naar bed werden gestuurd. Berry, die toen nog maar pas in de Schut zat, heeft nooit mee-gemaakt dat er echt geslagen is. Achteraf vindt Drea het slaan door de groepsleiders, hoewel nooit goed te praten, toch enigszins begrijpelijk. Door de vacaturestop zijn ze vaak zodanig overbelast dat ze uit onmacht tot te hard optreden overgaan.

De BM ging, na al de massale weglouppartijen, praten met de directie. Dat liep er uiteindelijk op uit dat er - voor het eerst in een tehuis met alleen jongere bewoners - een projektgroep werd gevormd. Alle 'gelegingen' zijn daarin vertegenwoordigd: justitie, plaatsende instanties (zoals kindbescherming), direktie, groepsleiders, de BM en ook twee bewoners. Nico is een van die twee en hij legt uit: "In de projektgroep komen de bewoners met wat ze graag veranderd willen hebben. Dan gaan ze er over praten of het wel veranderd kan worden." Een moeizaam proces, meent Drea, omdat iedereen toch zijn eigen belang zit te verdedi-

gen. Ineke stelt spijtig vast dat de jongens niet vlot genoeg resultaten zien, wat een van de redenen is dat ze lang niet allemaal trouw deelnemen aan het bewonersoverleg.

Spreekuur

Ook het bewonersoverleg is iets dat alleen op de Schut plaatsvindt. Bij andere tehuizen zijn er altijd wel enkele oudere bewoners die de anderen kunnen vertegenwoordigen in het afdelingsoverleg, elke woensdagavond in de BM-kelder. Maar omdat negen uur kinderbedtijd is, kan geen van de Schut-bewoners daarbij zijn. Daarom kwam het bewonersoverleg op woensdagmiddag. Drea en Ineke proberen daar te peilen wat de jongens willen. Vaak komt er meer uit op het aansluitende groepspreekuur, waar geen vertegenwoordigers van direktie en groepsleiding bij zitten. Tenslotte is er dan nog een individueel spreekuur, wat Drea als een heel kunstmatige zaak ervaart ("gelegaliseerd in een kamertje").

Na het interview: door de keukendeur naar binnen.

Het was de concessie van de BM, niet meer 'rustverstorend' in de huizen te komen. De klachten die zijn terug te voeren op de gang van zaken in het tehuis (straffen, weinig zakgeld, weinig naar huis mogen) worden meegenomen naar de projektgroep. Duidelijk meer persoonlijk liggende klachten worden doorverwezen naar de maatschappelijk werkers van de Schut. Wel willen de BM-ers daarbij bemiddelen en gaan ze achteraf na wat er met de klacht of de vraag is gebeurd. "De BM doet niet aan individuele hulpverlening" zegt Drea resoluut, "wij staan voor structurele veranderingen in de kindertehuizen". Ineke voegt daar aan toe, dat de BM weglopers uit tehuizen natuurlijk wel verder helpt naar het JAC, als dat gewenst is. Wat is er nu bereikt in dat halfjaar? Om te beginnen hoeven kinderen niet meer de volle negen weken van de observatie geïsoleerd te blijven van hun familie.

Weekendverlof

Het viel Drea al gauw op dat met name de jongste kinderen zich in die periode erg eenzaam voelden. Berry, toch al veertien bij zijn

observatie, herinnert zich: "Ik vond het eerst rot omdat ik niet buiten het terrein mocht. Ik zat helemaal alleen als iedereen op weekend mocht." Nu mag elk kind het derde weekend ofwel naar huis, ofwel (als dat niet kan) bezoek ontvangen. Ook daarna geldt elk derde weekend als verlofmogelijkheid. De jongens zouden wel vaker willen, maar erkennen het financiële bezwaar. Wel mogen ze nu naar verjaardagen van hun ouders toe. In de projektgroep is laatst ook gepraat over het onbeperkt bezoekrecht van ouders. BM en groepsleiding werden het daar vlot overeens, maar nu kwam er tegenstand van de jongens die geen ouders hebben. In het bewonersoverleg werd er fel over gediscussieerd en volgens Drea is het nog steeds een teer punt.

Geldzorgen

Nog een zichtbaar wapenfeit van de projektgroep is de telefooncel die sinds kort op het terrein staat. Nu kunnen de jongens naar huis bellen wanneer ze er maar behoefte aan hebben. Voorheen moest dat gebeuren onder begeleiding van een groepsleider, en die kon

Groepsgeld in het weekend:

kiezen tussen een zwemkaartje en een patatje...

niet elk moment bij de rest van de groep weglopen. Berry: "Dan zat je moeder voor niets te wachten, als je een afspraak had gemaakt". Nu ook dat probleem tot het verleden behoort, richt de meeste aandacht zich op het zakgeld. Dat varieert nu van f1,25 voor achtjarigen tot f4,-- voor de grootsten. Drie kwartjes daarvan mogen bij de eigen kok in snoep worden omgezet. Berry: "Je kunt nauwelijks sparen, hooguit wat klappertjes kopen. Je wilt toch weleens iets kopen voor je vader en je moeder." Hij vindt f7,- redelijk voor een tienjarige. Nog meer wat aan verbetering toe is, jongens? Nico noemt de noodzaak van een groep voor oudere jongens, zodat hij straks de MAVO kan doen zonder overgeplaatst te worden naar elders. Ook het tijdstip van naar bed gaan (voor de groteren negen uur) kan zijn goedkeuring niet krijgen. Berry wil niet meer verplicht worden mee te eten, ook als hij het niet lekker vindt of zelf niet lekker is. Ook vindt hij het groepsgeld, waarvan de groep in het weekend een extraatje mag besteden, te weinig. Wat kun je met z'n tienden doen van f25,--? Dat wordt al kiezen tussen een zwemkaartje en een patatje.

De enige tehuusbewoners in Kindervuist.

Voor allebei de jongens, en volgens Drea voor hen niet alleen, weegt het gebrek aan wat privé-ruimte zwaar. Berry heeft een plaatsje op de slaapzaal. "Dat is een rotgevoel. Als je je niet lekker voelt kan je moeilijk aan de anderen vragen stil te zijn." Hij moet nog maar een half jaar in de Schut blijven, maar wil voor die tijd toch nog graag een eigen kamertje. Er komt er binnenkort één vrij, maar dat is al aan een ander beloofd. Nico, die er al twee jaar langer zit, heeft wel een kamertje, maar niets wat hij kan afsluiten. Dus weet je nooit, wie je spullen wegneemt. Willekeur van de groepsleiding, dat toewijzen van kamertjes? Niemand durft dat stellig te beweren.

Weerstand

Drea ervaart wel enige weerstand van de kant van de groepsleiding. "Sommigen voelen zich enorm bekritiseerd en schieten in de ver-

dediging." Het advies van een groepleider, maar niet meer naar het BM-sprekuur te gaan, weegt voor een deel van de jongens zwaar. Vaak is de groepsleider de enige die hen wat liefde en aandacht kan geven. Als je niet doet wat hij zegt, of een grote mond hebt, kun je gekort worden op die aandacht of op andere zaken.

De BM heeft wel de ervaring dat de directie er alles aan doet om het weghouden van jongens bij het spreekuur tegen te gaan. Maar er zijn ook jongens die het zelf wel geloven. Nico: "Sommige jongens luisteren niet naar wat we te vertellen hebben. Er zijn er ook die zeggen: dit-en-dit-en-dit en zorgt maar dat het gebeurt." Voor de jongens die niet op het bewonersoverleg willen of kunnen komen, bestaat er nog een ideeënbus en bovendien wordt er wel gewerkt met schriftelijke enquêtes. Al met al is er reden tot gedempte tevredenheid. De jongens hebben volop ver-

trouwen in de BM, ze zijn ervan overtuigd dat ze anders nooit zoveel bereikt hadden. De leiding wordt nu op de vingers gekeken en op de huid gezeten als beslissingen tactisch worden uitgesteld. Kan dit projekt dan een voorbeeld zijn voor elders? Drea gelooft daar niet in. Alleen in verkeerd gelopen situaties zal justitie immers een "projekt uitroepen." De BM blijft zich dan ook maar concentreren op knelpunten, die er nog ruimschoots voorhanden zijn. Toch wil Ineke wel een beeld schetsen waar het naar toe zou moeten met de kindertehuizen. Kleinere tehuizen, gewoon een huis in een straat, waar de kinderen niet te ver van hun ouders weg zitten. Opgenomen in een buurt, met een gewone school en gewone vriendjes. Mogelijk kan Kindervuist-Utrecht, waarin Nico en Berry als enige tehuusbewoners meedoen, iets van deze wens in vervulling doen gaan. ■

"Zijn meisjes actiever?"

EEN PSYCHOLOOG UIT SALZBURG (OOSTENRIJK) ZOND MIJ DE GEGEVENS VAN EEN ONDERZOEK NAAR HET GESLACHTSLEVEN VAN EEN GROEP JONGE MEISJES DIE EEN KURSUS VOLGDEN. OPSCHOON HET AANTAL DEELNEEMSTERS KLEIN IS, TE WETEN 28, WIJKEN DE RESULTATEN ZOZEER AF VAN WAT MEN GEWOONLIJK OVER DE SEKSUELE AKTIVITEIT VAN 14/16-JARIGE MEISJES GELOOFT, DAT ZE TOCH INTERESSANT ZIJN. DAARBIJ KOMT DAT, VOLGENS DE ONDERZOEKER, DEZE GROEP ALLERMINST UITZONDERLIJK IS. VEELEER EEN VOORBEELD VAN DE ONTWIKKELING VAN HET GESLACHTSLEVEN ZOALS ZICH DAT HEDEN TEN DAGE VORMT ONDER DE DRUK VAN EEN KULTUUR, DIE ZICH TEGENOVER ELKE UITING VAN KINDERLIJKE SEKSUALITEIT FEL VERZET EN ELKE DISKUSSIE DAAROVER VERWERPT.

EDWARD BRONGERSMA

Het onderzoek vond plaats in het voorjaar van 1980 en betrof één meisje geboren in 1963, tien geboren in 1964, twaalf geboren in 1965 en vijf geboren in 1966. Sociaal gezien kwamen 10 uit arbeidersgezinnen, 14 uit de middenstand, 4 uit gezinnen van intellectuelen; 7 gingen nog naar school, 10 werkten al en 11 hadden geen beroep; 8 hadden een ongehuwde moeder, van 7 waren de ouders gescheiden, 13 kwamen uit volledige gezinnen; 16 waren enig kind. De menstruatie begon gemiddeld met 12,5 jaar (het vroegst met 10, het laatst met 14,5).

Zonder uitzondering

Van deze meisjes zijn er nog 7 in het bezit van haar maagdevlies. Bij 3 werd dit tijdens seksueel spel met een vriendin gescheurd, bij 6 tijdens zelfbevrediging, bij 12 door geslachtsverkeer. Aan zelfbevrediging deden ze allen, zonder uitzondering. Gemiddeld begonnen ze daarmee met 10 jaar; de vroegste begon met 7 jaar, de laatste met 13. Deze vaardigheid hadden 6

zelf ontdekt, terwijl 6 het leerden van een vriendin, 7 van een jongen en 9 van een volwassene.

Initiatief

Zoals gezegd hadden 12 meisjes al geneukt; twee wilden niet vertellen hoe vaak en bij twee was het bij enkele keren gebeven. Maar drie deden het geregeld wekelijks, twee driemaal per week en drie zelfs dagelijks. Bij deze laatsten gaat het om jonge hoertjes en van de zogeheten 'Baby-Strich': meisjes van 14-15 jaar die bijzonder goed beloond worden voor haar diensten.

Het initiatief tot het eerste geslachtsverkeer was bij 7 van een volwassene uitgegaan, bij 2 van een jongen; de 3 anderen hadden zelf het initiatief genomen. Dat een meerderheid van de meisjes er innerlijk voor klaar staat, blijkt uit het feit dat 19 van de 28 al de pil namen. In vier gevallen was het tot abortus gekomen. Vier hadden een geslachtsziekte opgelopen, waarvan twee nog niet genezen waren. Dat deze meisjes veel actiever optraden dan traditioneel van haar verwacht wordt, volgt uit de verklaring van niet minder dan 21, dat ze zelf wel eens of meermalen het initiatief genomen hadden; twaalf hadden verder jongens wel eens aangezet tot bevrediging met hand of mond en negen tot neuken.

Van de nog maagdelijke meisjes waren er vijf die geen interesse toonden voor seksuele handelingen met een partner. Alle anderen deelden mee, wat ze het liefste deden of zouden

doen. Dat was bij 8 het volledige neuken, waarbij 5 nog verklaarden van veel variatie in "standjes" te houden; 3 verkozen anaal verkeer, 7 werden het liefst gelikt en 5 vonden liefkozing met de handen het lekkerst. Zestien hielden ervan, een jongen of man te zuigen.

Bij voorkeur ouder

Elf meisjes verklaarden alleen tot seksualiteit bereid te zijn als ze van de partner hielden; acht waren er altijd wel voor te vinden wanneer het goed betaald werd, en vier aarzelden nog daarover. Een vaste vriend hadden er 21. Opvallend is daarbij, dat slechts acht meisjes een voorkeur toonden voor een vriend die jonger (4 x) of evenoud (4 x) was als zichzelf; zeven zochten het bij

oudere jongens en niet minder dan tien voelden zich het best bij een volwassen man. Twaalf wilden wel kinderen krijgen, dertien niet.

Intimiteiten binnen de familiekring of met vertrouwenspersonen waren geen uitzondering: één meisje had seks met haar vader, één met haar moeder, één met haar broer, vier met een zusje, twee met een oom, twee met een neef, terwijl ook een leraar, een arts en twee pastoors als partner vermeld worden.

Schuldgevoel

Hoezeer de kerkelijke leringen hun invloed verloren hebben in dit toch traditioneel sterk katholieke land wordt duidelijk als slechts twee van de 28 meisjes (één daarvan is nog maagd) verklaren, terecht schuldgevoelens over haar seksuele activiteiten te koesteren. Drie andere meisjes hebben zulke schuldgevoelens ook, maar

vinden die zelf eigenlijk onredelijk, een schadelijk gevolg van hun opvoeding. Nog drie anderen voelen zich af en toe een beetje zondig. Maar de overgrote meerderheid, twintig, vindt seks evenmin zondig als lekker eten of drinken. Tegenover naakt poseren voor erotische film of fotografie bestaat meer voorbehoud: toch verklaren tien zich hiertoe bereid. Precies de helft, veertien, staat positief tegenover lesbische liefde; de andere helft wijst die af. Onder de veertien met een positieve houding bevinden zich overigens tien die door geslachtsverkeer ontmaagd zijn.

Slechts zes meisjes roken niet, negen roken weinig, negen tamelijk veel, vier veel (daaronder natuurlijk de drie van de 'Baby-Strich'). Deze drie, plus zes anderen, gebruiken ook geregeld alcohol. Dezelfde vier die veel roken zijn ook vaste hasj-gebruikers, terwijl negen anderen die zo nu en dan roken.

...en de jongens?

In de in Amsterdam verschijnende periodiek "Pan" berichtte ik in nummer 6 (sept. 1980) over een gelijkgerichte enquête onder schooljongens in een vergelijkbare stad. De resultaten verschillen op een manier die tegengesteld is aan het verwachte patroon: de meisjes werden eerder seksueel actief dan de jongens. Terwijl de jongens de noodzakelijke ontspanning in het begin vooral door zelfbevrediging zoeken, zijn de meisjes veel vroeger op een partner uit en vertonen minder remmingen.

De getallen zijn te klein om algemene gevolgtrekkingen te maken. Maar ze zouden aanwijzingen kunnen zijn van een ontwikkeling, waarbij vrouw en meisje deel hebben aan een moderne stroming. Het bekende Gonado-rapport van Pietropinto en Simenauer laat zien dat de jongeman van thans een aktiever, agressiever, ongeremder vrouwelijke partner verkiest dan zijn leeftijdgenoot van een vorige eeuw. In de traditioneel seks-negatieve Oostenrijkse cultuur wordt hij, volgens deze cijfers, op zijn wenken bediend! ■

Geen pedofiel voor de klas

"Ik moet rekening houden met de ouders"

'BERUFSVERBOT': ENIGE TIJD GELEDEN MAAKTE DE NEDERLANDSE PERS ZICH BIJZONDER DRUK OM BEPAALDE PRAKTIJKEN IN DE BONDSREPUBLIEK. HOE GAAT HET IN ONS EIGEN LIBERALE LANDJE?

BOB FERGUSON

Stomme vraag

Bij de opleiding voor onderwijzers aan een Pedagogische Akademie horen ook stageperioden. De aankomende 'juffrouw' of 'meester' moet op verschillende scholen vast ervaring opdoen en krijgt dan begeleiding om er van te leren. Zo zou een student aan zijn tweede stageschool beginnen. Het was een school in zijn eigen woonplaats, en ze werkten er met de 'Jenaplan methode', een bijzondere onderwijsvorm waar hij graag mee kennis wilde maken. Maar om een lang verhaal kort te maken, hij is pedofiel. En al loopt hij daarmee nou niet direkt te koop, verbergen of ontkennen wil hij het ook niet. Kan een pedofiel aan kinderen les geven? Nou ja, stomme vraag natuurlijk. Je vraagt je toch ook niet af of een heterofiel leraar kan zijn op een huishoudschool?

Argumenten

"Al de eerste dag dat ik kwam kennis maken, belde één van de ouders op, dat ik pedofiel was en ze mij niet in de klas wilden, waar hun zoontje zit" vertelt hij.
"Naar aanleiding daarvan heb ik eerst een gesprek

gehad met een tweetal leerkrachten en daarna met het hele schoolteam. Daar is besloten dat ik een gesprek zou hebben met de oudercommissie."

Het hoofd van de school sprak eerst een uur lang met de voorzitter van de oudercommissie. Die vond het niet nodig de commissie bijelkaar te roepen, en in dat gesprek besloot het hoofd van de school zelf al van de stage af te zien: hij wilde liever geen problemen met ouders. De argumenten die hij schriftelijk aan de student mededeelt zijn voor wie zoiets vaker van nabij heeft gevolgd niet verrassend. Dat gaat zo:

1. "Ik begrijp niet waarom je voor dit beroep kiest. Je eigen geaardheid kennende moet je toch beseffen voor welke problemen en frustraties je komt te staan." - Hoezo? En wie maakt er problemen?
2. "Waarom kies je niet een school ver weg waar ze je niet kennen." - Met andere woorden, je mag het wel zijn maar kom niet te dichtbij. Angst dus.
3. "Ik ben 'verantwoordelijk' voor al die kinderen en heb nu eenmaal met hun ouders te maken." - Verschuilen achter de ouders, verschuilen achter de regels, de mening van collega's, nog niet eens het slechtste argument. Maar toch wel zwak.
4. Natuurlijk is er na een aantal gesprekken wel een uitspraak waarop je de persoon in kwestie kunt vastpinnen. In dit geval het feit dat hij gezegd heeft dat een echte relatie niet beperkt blijft tot een fijn, gezellig omgaan met kinderen, maar dat een seksuele relatie daarmee onlosmakelijk verbonden is. - Het hanteren van deze uitspraak als argument wijst naar mijn idee toch weer op angst: angst voor het seksuele of alleen maar de mogelijkheid daarvan. Lees de argumenten nog eens over, en probeer ze te vertellen naar de situatie van een heterofiel op een huishoudschool die ik als voorbeeld gaf. En in dit geval zijn de gesprekken nog veel opener geweest dan meestal het geval is. ■

KINDEREN VAN DE REKENING

Op Robbeneiland zitten enkele kinderen van 14-15 jaar vast.

Bij een overval door de politie uitgevoerd op het noedkamp Cross Roads vertelde een 14-jarige jongen het volgende: "Ik kwam de politie tegen bij de ingang van het kamp. Ze sloegen me met een elektrische stok en ik viel op de grond. Ze bleven me slaan tot ik in de politieauto zat. Ik werd naar een plaats gebracht en toen ik de politieman vertelde dat ik veertien was, zei hij dat ik loog, en schreef zeventien jaar op. Ik zit op school en ik ben veertien jaar!".

DEZE KINDEREN ZIJN VERDWENEN. SIMÓN UIT ARGENTINIË WAS TWINTIG DAGEN OUD TOEN HIJ MET ZIJN MOEDER WERD OPGEPAKT. NIET LANG DAARNA WERDEN MOEDER EN KIND GESCHEIDEN. CARLA UIT BOLIVIA WERD SAMEN MET HAAR MOEDER, ARGENTIÏNSE, AAN DAT LAND UITGELEVERD. VAN BEIDE ONTBREEKT ELK SPOOR. ALS AMARAL UIT URUGUAY NOG LEEFT, IS HIJ NU TIEN. HIJ WERD ALS DRIEJARIGE SAMEN MET ZIJN VADER EN GROOTVADER OP EEN ONDERDUIKADRES DOOR DE POLITIE ONTDEKT EN WEGGEHAALD. VADER EN GROOTVADER WERDEN KORT DAARNA DOOD GEVONDEN, MET SPOREN VAN MARTELING. NIET ALLEEN IN LATIJNS AMERIKA, MAAR OOK IN SOMMIGE AZIATISCHE EN OOST-EUROPESE LANDEN WORDEN DOOR OVERHEDEN MISDADEN GEPLEEGD TEGENOVER KINDEREN. AMNESTY INTERNATIONAL BRACHT EEN BOEKJE UIT OM DE AANDACHT TE VESTIGEN OP DE MANIER WAAROP BEPAALDE REGERINGEN KINDEREN GEBRUIKEN ALS POLITIEK MIDDEL, ONDER MEER OM OUDERS TOT BEKENTENISSEN TE DWINGEN.

PAUL VALOIS

Haïti, de Filippijnen en uit de meeste Zuid-Amerikaanse landen.

Scheiding

De meest voorkomende oorzaken van scheiding zijn arrestatie en ontvoering van de vader of moeder of beide ouders, die vaak tot een economische catastrofe voor de achterblijvenden tot gevolg hebben.

Kwalijk is de emotionele spanning wanneer de scheiding jaren duurt. Het kind is in de vroegste jaren het meest kwetsbaar en wordt getekend door het voortdurend zoeken naar een vader of moeder.

Baby's en kinderen worden vaak op brute wijze van de ouders gescheiden of verdwijnen spoorloos. Er komen meldingen van vrijheidsberovingen uit

Zuid-Afrika

In Zuid-Afrika hebben kinderen de afgelopen jaren zonder vorm van proces vastgezeten krachtens de Wet op Terrorisme en andere veiligheidswetten. Zij worden blijkbaar op dezelfde manier behandeld als volwassenen: zij worden ruw behandeld en verhoord door de veiligheidspolitie en soms in eenzame opsluiting gehouden. De Zuid-Amerikaanse autoriteiten hebben toegegeven dat een groot aantal kinderen wordt vastgehouden. Men weigert hun leeftijden openbaar te maken. De ouders mogen hun kinderen niet bezoeken!

Wreedheden

Carlos Patricio was dertien jaar, toen hij op 13 oktober 1973 in mijn huis in Santiago, Chili werd gearresteerd. Een paar dagen voor zijn arrestatie had zijn moeder hem naar de kinderrechtbank gebracht in verband met een ongeluk, waarbij een ander kind gewond raakte. De rechter stuurde hem naar een opvoedingsgesticht, waaruit hij vervolgens ontsnapte; hij beweerde dat hij bedreigd was en aangerand door andere jongens. Zijn moeder wilde dat hij terugging naar de rechter, maar de jongen was ziek en had koorts. Hij bleef in bed totdat op de ochtend van 13 oktober een groep soldaten en politieagenten het huis omsingelden. Twee agenten, vier soldaten en twee burgers verschaften zich met geweld toegang tot het huis en eisten dat de moeder de jongen aan hen zou overgeven.

Zonder acht te slaan op de verklaringen van de moeder, sleurden de agenten het kind uit z'n bed. Een van hen stootte hem met zijn geweer tegen de grond sloeg. De jongen werd vervolgens meegenomen. De smeekbeden van zijn moeder waren vergeefs. Carlos Patricio werd voor het laatst gezien in het gevangenkamp in San Felipe.

DE NEDERLANDSE AFDELING VAN AMNESTY INTERNATIONAL IS TE BEREIKEN VIA POSTBUS 61501, 1005 HM AMSTERDAM, GIRO 454000. BELGIË: BLIJDE INKOMSTSTRAAT 98, 3000 LEUVEN.

gesneden koek

hapklaar gezaagd door gorrit goslinga

EEN VAN DE NIEUWE LEDEN VAN DE LANDELIJKE WERKGROEP JEUGDEMANCIPATIE, TJEERD KOK UIT AMSTERDAM, MERKTE TIJDENS DE RONDVRAAG VAN DE WERKGROEPSVERGADERING VAN 26 FEBRUARI OP, DAT HIJ HET ZO BOEIEND VOND BIJ ONS IN DE KEUKEN TE KIJKEN.

DIT BEELD VASTHOUDEND ANTWOORDE DE VOORZITTER DAT HET DITMAAL EEN NOGAL ROMMELIGE EN NIET ZOZEER VROLIJKE KEUKEN WAS. VELE POTJES OP HET VUUR, EN DE AL TE KLEINE GROEP AKTIEVE LEDEN SNELT VAN HET ENE NAAR HET ANDERE EN TERUG.

Kandidaten

Een keus uit het vele dat ons bezig houdt. Naast Tjeerd Kok was er nog een kandidaat voor onze nog onbezette zetel in de verenigingsraad van de NVSH, te weten Sjaak Cosijn uit Bergen op Zoom. Secretaris Jan Schuijjer zei dat het hem zou spijten, deze gemotiveerde mensen aan de VR 'op te offeren' waar we zoveel andere zware en belangrijke taken onderbezett weten. De kandidaturen zijn nu aangehouden en Sjaak en Tjeerd gaan zich in de VR oriënteren. Ze zullen dan getuige zijn van de verkiezing van een nieuwe algemeen voorzitter en secretaris, wellicht nog enkele nieuwe AB-ers. De betreffende commissie zoekt zich wild naar kandidaten - tot ons driemansbestuurtje toe - en volgens insiders is er alleen uit te komen als men betaalde bestuursleden mag aanstellen. Dat is strijdig

met een belangrijk NVSH-principe - het vrijwilligerskarakter - en zal in de VR wel tot heftige discussies aanleiding geven.

Werving

De vorige maal schreef ik over de wervingscampagne die de LWGJ wil houden. De voorbereiding loopt wat stroef en nu ik dit schrijf is er nog geen definitieve tekst voor een in bevriende en door beoogde doelgroepen gelezen bladen te plaatsen oproep. Hopen maar dat de nadere bewerking zo vlot verloopt dat de geprojecteerde data gehandhaafd kunnen blijven. Het bestuur heeft voorlopig ingevuld: 28 april een wervende avondbijeenkomst en 16/17 mei een kadervormingsweekend waarvoor de commissie overigens nog benoemd moet worden. Toch maar vast blokkeren die data, als je geïnteresseerd bent in ons werk. De meest actieve LWGJ-commissie is NIKS en ook NIKS is met verbreding van zijn aanhang bezig. In drie steden - Rotterdam, Utrecht en Zwolle - zal het blad in enkele grote boekhandels te koop worden gelegd. Er is een tekstje uitgegaan om lezers van het weekblad 'Vrij Nederland' op ons bestaan attent te maken. Wees welkom, nieuwe lezer! De trouwe abonnees zal het zijn opgevallen dat NIKS de laatste tijd halverwege de maand of nog later uitkomt. Deels is dat te wijten aan een nogal hardnekkige onderbezetting. Mensen die denken iets voor NIKS te kunnen doen - schrijven, opmaken of organiseren - zijn dus zeer welkom. Als je wilt bellen: 010-847595 of 030-710998, schrijven kan ook, naar de postbus.

Discussies

Nog een derde nieuw lid verdient vermelding. Prof. Wijnand Sengers, destijds voorzitter van de NCGV-commissie die het rapport 'Pedofilie en Samenleving' produceerde, is het levend bewijs van de stelling dat er zelfs goede psychiaters bestaan. Hij maakte al deel uit van de delegatie van de commissie-wetgeving van de LWGJ naar de PvdA-fractiecommissie-justitie. Uit zijn verslag van deze ontmoeting blijkt, dat de herziening van de zedelijkheidswetgeving in de 2e kamer nog geen 'heet onderwerp' is. De minister is bedolven onder 70 commentaren van organisaties op het Melai-rapport en zal zeker niet binnen afzienbare tijd met een wetsontwerp komen. De discussie is pas begonnen. Het gezamenlijk commentaar is er een belangrijk onderdeel van.

Wie is er bang voor De Tegenpartij? Dat vroegen we op pagina 3 van de vorige NIKS. De Jacobse en Van Es van de anti-kindseks-lobby heten Musaph en Wolters. Laatstgenoemde, organisator van het symposium over 'Seksueel misbruik van kinderen' dat op 20 maart een tweede voorstelling beleeft, was goed voor een aantal forse uitspraken in een in enkele provinciale dagbladen geplaatst interview, met de suggestieve kop "Seks met kinderen is altijd gewelddadig". Vele NIKS-lezers zullen al met woedende verontwaardiging van 's mans denkbeelden hebben kennisgenomen. De LWGJ heeft een aantal deskundigen uitgenodigd commentaren te schrijven en zal - onder redactie van Theo Sandfort, Jan Schuijjer en Ben Füss - met een afgewogen en zakelijke reactie komen. Deze teksten zullen kort voor 20 maart als ingezonden artikelen aan NRC en/of Volkskrant worden aangeboden.

Een dag na 20 maart is er weer iets te doen in Utrecht. Dan gaat het over de manifestatie 'Kinderstem' van komitee Kindervuist. Wie deze NIKS voor de 21e in handen krijgt zonder de berichten in de vorige nummers te hebben gelezen, verwijs ik maar naar de summere aanduidingen op pagina 15. Getrouw aan de traditie komt de werkgroep pas toe aan nieuw foldermateriaal als er een groot evenement in het verschiet ligt. 'Kinderstem' zal dus de première krijgen van de nieuwe folders; daarvan is de ene bestemd voor kinderen en de andere voor kindvriendelijke volwassenen.

leesdis

geserveerd door: bob ferguson;
paul valois; edward brongersma.

Pervers en radicaal

ONDER DE VERZAMELNAAM "RECHERCHES" VERSCHIJNEN IN FRANKRIJK DEELTJES, DIE TELKENS EEN REEKS ARTIKELLEN BEVATTEN, DOOR VERSCHILLENDE SCHRIJVERS AAN EEN BEPAALD THEMA GEWIJD. EEN OVER HOMOFILIE, "TROIS MILLIARDS DE PERVERS", WERD IN 1963 DOOR DE JUSTITIE ALS AANSTOOTGEVEND IN BESLAG GENOMEN. DIECKMAN EN PESCATORE BRENGEN HET NU IN DUITSE VERTAALING. TOEGEVOEGD WERDEN ENIGE STUKKEN UIT EEN ANDER DEEL VAN DE "RECHERCHES", TE WETEN "FOUS D'ENFANCE" (KINDERGEKKEN), DAT IN 1979 VERSCHENEN WAS.

Het zijn vooral deze toegevoegde stukken, die het boek voor de lezers van NIKS interessant maken. "Fous d'enfance" bevat immers een paar van de beste stukken die in de laatste jaren over de liefde van mannen voor jongens geschreven zijn. Vele Nederlanders zien tegen een Franse tekst op, terwijl een Duitse hun minder hoofdbrekens kost. Zo is er hier een artikel "Over pedofilie" van de Parijse hoogleraar René Schérer en, nog interessanter, een van J.L. Hennig, een interview met een dertigjarige die een vijftienjarig vriendje heeft. In de Duitse vertaling heeft men, zonderling genoeg, de jongen een jaar ouder gemaakt! Verder zijn voor ons van belang

"Zwanzig Jahre der Anmache" met een mooie beschrijving van de hartstocht van een dertienjarige voor het lichaam van een jonge man en vooral het gesprek van twee oudere en twee jongere mannen over hun pedofiele ervaringen. Alles bij elkaar vormt dat net een derde van het boek.

vragen

Daarin zit dan stof genoeg voor wie graag nadenkt over vragen als (ik noem er maar een paar): Is het voor een kind belangrijk of een man mooi is? Waarom hebben jongens liever sex met een man dan met een vriendje? Drijft de man-jongen verhouding de jongen in de richting van heteroseksualiteit? Volgt uit de leer van Freud niet, dat de eerste sexuele aandrift van het kind naar een volwassene uitgaat? Kan een jonge jongen wel echt van een man houden? Hoe staat het met de overmacht van de volwassene in een pedofiele verhouding? Hoe moet je je gedragen als je vriendje een meisje gaat zoeken? Hoe verleidt een jongen een man? Is sex zonder liefde leeg? Wat moeten ouders doen als hun zoon een volwassene vriend krijgt? Tenslotte is er nog een pakkend verhaal over de hardnekkige jacht van een jongen, van diens tiende tot diens veertiende jaar, op een man.

Genoeg dus om het boek de moeite waard te maken. Voor de rest stamt het uit de kringen van de links-radicalen homo-beweging in

Frankrijk (FHAR), die nooit uitgemunt heeft in helder formuleren. Er zijn mannen aan het woord, die zich anaal willen laten gebruiken door Arabieren met grote penissen, om een soort schade-herstel te bieden voor het onrecht en de ellende, door Fransen in Algerije aangericht. Uitvoerig wordt daarover gefilosofeerd. Van andere revolutionairen heet het: "Bij deze mensen wordt de vreemdheid, de fantasmagorische abnormaliteit van het kapitalistisch dagelijks leven bestreden, eer men haar überhaupt opmerkt. Men weet dat alles ellende, uitbuiting en politiek bedrog is, die stelselmatig bekritiseerd moeten worden. Men vergeet helemaal, zich over te geven aan wellust, aan waarneming, aan zijn eigen omgeving. Men zou haast geloven, dat het simpele vermogen iets te bemerken, dus precies wat de bourgeois verloren hebben, het ontorend symptoom van een burgerlijk privilege werd. Men zou haast geloven, dat het extensieve gebruik van alle zintuigen een belediging van de proletariërs is, wier lijf het kapitalisme gestolen heeft, terwijl het dat van de bourgeois deed oplossen. Men zou haast geloven, dat er een vijand van de revolutie of een diabolische macht bestaat, die zetelt in de fysieke sensibiliteit voor onze aarde en in het spel van de receptieve organen."

abnormaliteit

Wie van dit soort proza houdt - ik doe dit heel bepaald niet! - vindt hier nog veel van zijn gading. Hoe ver men in deze links-radicalen beweging gekomen is, blijkt uit hun "gesellen van die kleverige affectiviteit en van dat afschuwelijke verlangen naar iemand die van je zal hou-

den". Normaliteit dient tot elke prijs bestreden. Een schrijver erkent, dat zijn stem alle gezag in deze kringen verloren heeft, wanneer men te weten komt dat hij al achttien jaar met een en dezelfde vriend samenwoont. Er zijn FHAR-leden, die zelfs niet met iemand kunnen slapen als ze hem kennen.

Zo is de strijd tegen de dwang van de heteroseksuele normaliteit, de strijd voor vrijheid en bevrijding, uitgelopen op een dictatuur van de abnormaliteit; de onverdraagzaamheid van het burgerlijk fatsoen heeft plaats gemaakt voor de tyrannie van het anders-moeten-zijn. En het rassisme van de anti-Arabier en anti-Zwarte is vervangen door het rassisme van de anti-lelijken en de anti-ouderen. Geen wonder dat de FHAR te gronde ging aan zo'n vermenging van seksuele emancipatie-beweging en politiek.

kurk en kiezel

De mens die zich voor honderd procent aanpast aan zijn omgeving is net zo dood als de kurk die op een stroom drijft. De mens die voor honderd procent anders wil zijn dan zijn omgeving heeft net zoveel invloed op de loop der gebeurtenissen als een kiezelsteen in de bedding van een rivier. De kunst is, voldoende onaangepast te zijn om iets nieuws te kunnen zeggen, voldoende aangepast te zijn om gehoord te worden. Voor de pedofiel, van nature behept met een onaangepaste neiging, ligt hier een prachtige kans om er iets van te maken. "Drei Milliarden Perverse" geeft hem genoeg stof tot nadenken daarover.

EB

BERNARD DIECKMANN & FRANÇOIS PESCATORE (HRSG.) DREI MILLIARDEN PERVERSE (SCHWULE TEXTE 5) VERLAG ROSA WINKEL, BERLIN, 1980

Heen & Weer mao ook

ER LIGT EEN AANTREKkelijk VOORLICHTINGSBOEK OP ALLE SCHOLIEREN EN WERKENDE JONGEREN TE WACHTEN. HET NIEUWE ERVAN IS, DAT OP DE ACHTERGRONDEN VAN DE SEKSUALITEIT DIEPER WORDT INGEGAAN.

Ervaringen van een aantal meisjes en jongens werden door de auteurs op een levendige manier in het boek verwerkt. Seksualiteit wordt er niet koel in behandeld. Alles kreeg z'n plaats; van de historische achtergronden van seksualiteit tot en met de moeilijkheden die opgroeiende kinderen met hun "opvoeders" over hun seksualiteit kunnen ondervinden. Vormen van seksueel gedrag waar nog steeds een taboe op rust en waar juist de jeugd gevoelsmatig mee worstelt, krijgen in het boek een gewone plaats en dat is wel het meest opmerkelijke van dit boekje dat bovendien heel leuk satirisch geïllustreerd is.

Maar ook voor groteren staan er wijsheden in, zoals de titel al doet vermoeden.

In ieder geval: het boekje vliegt de deur uit en is van zakgeld te betalen. Een leuke pocket om weg te geven.

PV

SEKS IS MEER DAN RECHT OP EN NEER
DOOR GERARD DONKERS, JOSJE JANSSEN, HANS VAN DEN IJSSSEL
UITGAVE: STICHTING PUBLIKATIES SDF, PRIJS f 8,50

Nalezen

IN HET VORIGE NUMMER VAN DIT BLAD WERD AANDACHT BESTEED AAN DE ONTSTAANSGESCHIEDENIS VAN DE NVSH WERKGROEPEN PEDOFILIE EN (LATER) JEUGDEMANCIPATIE, waaruit begin 1977 ook het blad NIKS voortkwam, de eerste drie jaargangen vooral als intern communicatiemiddel. De discussies, verhalen en gedichten uit de vier voorbije jaren zijn soms zeer persoonlijk, soms politiek, nu eens bemoedigend of idealiserend, dan weer beangstigend realistisch.

Van het blad NIKS zijn tot nu toe verschenen:
1e jrg (1977) nrs. 1 t/m 8
- nog verkrijgbaar: nrs. 2, 3, 4 en 6, 7, 8
2e jrg (1978) nrs. 9 t/m 15
- nog verkrijgbaar: allemaal
3e jrg (1979) nrs. 1 t/m 10
- nog verkrijgbaar: nrs. 3, 4, 5 en 7 t/m 10
4e jrg (1980) nrs. 1 t/m 10
- nog verkrijgbaar: nrs. 5 t/m 10
5e jrg (1981) nrs. 1 en 2
- allebei nog verkrijgbaar

Nabestelling schriftelijk bij NIKS, Postbus 6614, 3002 AP ROTTERDAM.
Betaling na ontvangst acceptgirokaart. De kosten bedragen:
jaargang 1 t/m 3: f 1,-- per nummer
jaargang 4: f 1,50 per nummer
jaargang 5 (huidige jaargang): f 2,75 per nummer.
Daarbij komen uiteraard nog de portokosten.

BF

blik-openers: jim schilder; theo udenha

niet in de huiskamer

OP 27.1.81 ZOND DUITSLAND-2 DE TV-FILM UIT: "TANTE MARIA". HET ZIEN ERVAN WERD EEN ONVERWACHT BELEVENIS.

De titel zegt het al: het gaat om een vrouw die uiteindelijk kiest voor de rol van 'tante', dat wil zeggen voor haar neefje van elf jaar. Wel probeert zij na de dood van haar moeder hoe het zou zijn met een echtgenoot, een vriendin, een buurman. Zij begrijpt tenslotte dat zij zich aan niemand zo binden wil maar vrij wil zijn voor haar neefje.

Door het overlijden van haar broer/weduenaar was het neefje Andreas op haar aangewezen. Hij kwam bij haar in huis en wilde voortbouwen op de blijkbaar prettige ervaringen van vroeger met tante. Het hoogtepunt van de vroegere relatie was het spelen van het verhaal: 'Ik ben zo ziek', een variant van het doktertje spelen. Andreas speelde bijvoorbeeld 'hoofdpijn', waarop tante Maria hem moest troosten door hem aan te halen en met hem bezig te zijn.

Eenmaal voorgoed in huis hervond Andreas zijn vreugde en dacht - in een dolle bui - zelfs voor tante Maria zijn kleren te kun-

nen uit trekken. Maar tante Maria volgde het kinderspel niet meer zo, omdat zij in de diverse andere relaties verward was, en zij wees hem terecht: "In de woonkamer doe je zoiets niet!". Eerst begreep Andreas het nog niet zo best, zodat wij toch nog even zijn blote biljetjes konden waarnemen. Maar toen het tot hem doordrong dat tante niet geheel dezelfde was keerde hij zich af. Er kwam een periode waarin hij geld wegnam, en verviel in stug stilzwijgen.

Toen tante Maria merkte dat het fout ging, nam zij een besluit. Zij zag nu helder en duidelijk in wat haar oorspronkelijke gevoelens waren, namelijk pedofiele (al werd het gebruik van dit woord vermeden). Zij koos echt voor Andreas en wist zijn vertrouwen terug te winnen. Dikwijls her-speelden zij nu het geliefde spelletje in veel variaties: "Ik heb koude handen", "Ik heb buikpijn" enzovoort, waarop zij met intieme hartelijkheid inspeelde.

De film eindigt met een lang (mij nog te kort!) volgehouden slotbeeld: een overgelukkig tweetal, de blije gezichten naar elkaar gewend.

TU

jeugdjournaal lijkt succes

ONLANGS ZIJN DE EERSTE KIJK-CIJFERS OVER HET JEUGDJOURNAAL GEPUBLICEERD. EERSTE CONCLUSIES: HET IS EEN VEEL BEKEKEN PROGRAMMA, DE WAARDERING IS HOOG, EN HET ZIJN NIET ALLEN KINDEREN DIE KIJKEN.

Kregen de eerste uitzendingen in december en januari een warm onthaal van de pers, de 'doelgroepen' blijken er ook wel pap van te lusten. De Dienst Kijken Luisteronderzoek van de NOS heeft cijfers gepubliceerd die betrekking hebben op de in januari uitgezonden afleveringen. Hieruit blijkt dat van de kinderen tussen negen en elf jaar

gemiddeld twintig procent heeft gekeken, en er een waardering van ongeveer een 7,5 voor over hadden. Dat is hoog, als je deze cijfers met die van andere programma's vergelijkt. Van de kinderen van twaalf tot veertien jaar keek zo'n vijf procent. Dat is niet zoveel maar hun waardering was even hoog als die van de vorige groep. Verder constateert de NOS, dat er vrij veel én door kinderen beneden de negen jaar, én door volwassenen gekeken wordt. Een ouder: "Ach, je bent dan toch op de hoogte van de echt belangrijke dingen, terwijl je je niet door de kluit van acht uur heen hoeft te worstelen".

De Tovenaar van Fop

uit: de volkskrant

door Brant Parker en Johnny Hart

In Elseviers Magazine van 14 februari vroegen enkele kinderen aan 'baas' Arno Wamsteker, waarom het Jeugdjournaal niet door kinderen gepresenteerd wordt. Wamsteker verklaarde ditmaal dat dit niet zou kunnen omdat kinderen overdag op school zitten. Terwijl hij verderop zegt, dat Leontien Ceulemans 's middags om vier uur begint met het proeflezen van haar tekst. Misschien denkt Arno dat kinderen tot zes uur op school zitten.

JS

Zwaan misbruikt

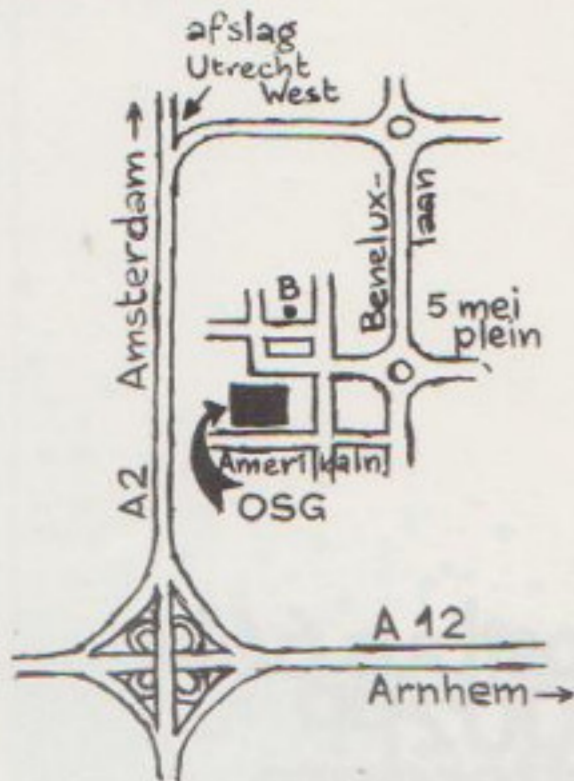
De Utrechtse hoogleraar Zwaan, die tijdens het symposium over 'Seksueel misbruik van kinderen' optrad als discussieleider, heeft tegenover onze medewerker Theo Sandfort verklaard dat hij zich 'misbruikt voelde' vanwege de politieke bedoelingen achter dit 'wetenschappelijk' gebeuren. Hij zou bereid zijn, bij de herhaling op 20 maart een afwijkend geluid naar voren te laten komen.

Vlaanderen

Onlangs startte in het Belgische West-Vlaanderen de werk- en praatgroep PEDOFILIE. Bedoeling is de pedofiele mens via een praat- en studiegroep op te vangen, de mogelijkheid te bieden ervaring uit te wisselen, zich verbonden te voelen met mensen met dezelfde gevoelsgerichtheid. Kontaktadres: CGSO-VVSH, Christinastraat 142, België 8400 Oostende. Tel: (059) 50.28.82

Kinderstemwaarts

De manifestatie 'Kinderstem' die wordt georganiseerd door komitee Kindervuist, verwacht voor die dag minstens 800 jeugdige deelnemers. Wie met de trein aankomt op Utrecht CS kan verder met stadsbus 2, 4 of 7 (waar doen die cijfers toch aan denken?), richting Kanalen-eiland, uitstappen halte Churchillaan. Automobilisten onder de meekomende volwassenen kunnen gebruik maken van bijgaand schetsje met verkeersplein Oudenrijn als uitgangspunt. Plaats van handeling is de 'Openbare Scholen Gemeenschap Hendrik van der Vlist' (de OSG) aan de Amerikalaan.

snoepgoed

In verband met de vastentijd (!?) in deze aflevering geen Snoepgoed. We sparen het wel op.

KEVER

Raadsel:
Wat is een kever op een nest met jongen?
Antwoord: een pedo-
pedo-
pedo-
pedo-
pedo-

Zeeland

Al eerder was er sprake van een afdelingswerkgroep jeugdemancipatie en pedofilie van de NVSH-Zeeland. Nu de afdelingen Walcheren, de Bevelanden en Schouwen-Duiveland zich voorbereiden op samensmelting, komt dit plan ook weer dichterbij realisering. Wie daaraan wil bijdragen kan al contact opnemen met NVSH Midden-Zeeland, Wijngaardstraat 9, Goes.

agenda

OA = Open Avond
Tenzij anders vermeld beginnen de bijeenkomsten om 20.00 uur en worden ze gehouden op adressen die in de adreslijst vermeld staan, bij die plaats.

maart

- 11 OA Den Haag
- 13 OA Utrecht
- 13 OA Zaandam
- 14 NVSH-Verenigingsraad in Amershof, Snouchaertlaan 5, Amersfoort (10.30u.)
- 15 Brabantse dag van het kind. Casino, Den Bosch (14.00u. en 19.30u.). Entree f 2,50 en f6,-.
- 16 OA Nijmegen, Bloemersstraat 90
- 18 OA Amsterdam
- 20 OA Maastricht
- 21 Manifestatie 'Kinderstem', OSG Hendrik van der Vlist, Amerikalaan, Utrecht (10.30u.).
- 27 OA Deventer, Smedenstr 98

april

- 2 OA Rotterdam
- 6 Avond voor gehuwde pedofielen, Smedenstraat 98, Deventer
- 7 Spreekuur Groningen, Kraaneweg 56
- 8 OA Den Haag
- 9 LWGJ, RASA, Pauwstraat 13 A, Utrecht (19.45u.)
- 10 OA Utrecht
- 10 OA Zaandam
- 15 OA Amsterdam
- 17 OA Maastricht (19.30u.)
- 20 OA Nijmegen, Bloemersstraat 90
- 24 OA Deventer, Smedenstraat 98
- 28 Wervingsavond LWGJ (onder voorbehoud, zie volgende NIKS)

mei

- 2 WOPJE, NVSH-pand Utrecht (11.00 u)

**boos
of blij?**

**zin in
helpen?**

**nieuwe
lezer?**

**postbus 6614
3002 ap
rotterdam**

**postbus 6614
3002 ap
rotterdam**

**postbus 6614
3002 ap
rotterdam**